

שבת
שלום

פרשת פנחס

"לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקודיו יתן נחלתו. אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו. על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט" (במדבר כ"ו, נ"ג-נ"ו).

'גודל הנחלה' מותאם למספר האנשים האמורים להתיישב בה, כך שלא יחיו בצפיפות. מכיוון שחובתנו של הציבור לדאוג לצרכיו הבסיסיים של כל אחד ממנו - הוא נקבע בידי אדם.

בעוד ש'מיקום הנחלה' המשפיע על ערכה וקובע: "מי יעני ומי ייעשר" נקבע בגורל ונתון בידי שמיים.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: יצחק שלומי

ימי החול		שבת	
4.42	זמן תפילין /טלית	19.30	הדלקת נרות
9.12	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 13.30
19.50←19.51	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.40	מנחה 13.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.28	צאת השבת

פרשת פינחס

בפרשה מתוארת בחירת ה' ביהושע כמנהיג לעם. דרך תיאור העניין יכולה ללמד אותנו רבות על דרך בחירת מנהיג, על תכונותיו האידיאליות ומהי דעת ה' בכל עניין ההנהגה.

את פרשיית בחירת המנהיג ניתן לחלק ל-3 חלקים:

(1) **פניית משה אל ה'** - " יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה : אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה : " (במדבר כ"ז ט"ז- י"ז) משה מבקש מנהיג ולא מלך- שלא יהיה רק בארמון אלא שייצא לפניו, יבא לפניו וכו'; בפנייתו " לכל בשר " הוא מזכיר דווקא את תכונה זו של ה' כדי לומר שהמלך יהיה מתאים לכולם וקרוב לכולם. בפנייתו הוא מתאר את ה' גם בתואר " אלוקי הרוחות"- אלקי האנשים הגדולים רוחנית- האיש צריך להיות גם גדול מבחינה רוחנית.

(2) **הבחירה ביהושע-** " קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו " (שם, י"ח) מענה על הפנייה " אלקי הרוחות " ; לפי פירוש אחר : איש סבלן שמסוגל לפתור בעיות של אנשים.

(3) **תיאור טקס העברת המנהיגות-** " ... וסמכת את ידך עליו : והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל הקהל וצויתו אותו לעיניהם : ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל : ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני ה' על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה : " (שם, י"ח- כ"א) נעבור על הפעולות אחת אחת :

"וסמכת את ידך עליו" יש שתי מטרות לפעולה זו : פרסום מנהיגותו של יהושע, וסימון שכל מה שיהושע עושה הוא בעצם המשך של משה. נקודה יפה היא שבפס' כ"ג כתוב " ויסמוך את ידיו "- משה הוסיף אפילו מעבר למה שנצטווה, מראה על הקשר החם שהיה בין השניים על אף המתיחות הפוליטית כביכול. "והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל הקהל וצויתו אותו לעיניהם" ההליך שקוף- לעיני כל העם. אלעזר מצוין כי הוא חשוב לטקס בגלל האורים והתמים.

"ונתת מהודך עליו למען ישמעו לו כל עדת בני ישראל" תנהג בו בכבוד מלכים כדי שיקשיבו לו. "ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני ה' על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה" - למשה היה קשר ישיר לה' אבל ליהושע לא יהיה קשר כזה. האמצעי לגשר על הפער הזה הוא האורים והתמים שיהושע יכול לשאול בהם בכל זמן שירצה.

לסיכום, ברור שלפי משה העם חייב מנהיג ("ולא תהיה עדת ה' כצאן שאין להם רעה") אבל המנהיג לא משוחרר לגמרי לעשות מה שהוא רוצה, הוא חייב לשאול באורים ותמים על הדברים החשובים

המנהיג האידיאלי של בני ישראל בעת יציאת בני ישראל במצרים ע"פ משה צריך להיות קשור חזק מאוד לעם, (לצאת ולבוא לפני העם) אבל צריך להיות מקורב ככל האפשר גם לה' (באמצעות האורים ותמים).

בצורה זו הוא יכול להיות הקשר בין העם לבין הקב"ה. המנהיג צריך לדעת להוביל במלחמות ובעת שלום ("ואשר יוציאם ואשר יביאם") אבל משה הקדים לזה את הצורך שהוא יהיה איש רוח גדול ("אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו").

אורי' דרורי

השבוע ה-7

ביום חמישי שעבר - חגגנו את חג המשק. עם רדת הערב יצאנו אל רחבת הדשא שליד חדר האוכל ושם חיכו לנו דוכני - האמנים, הממכר והאוכל. 'ממלכת הפלאפל' מבית היוצר של משפחת גולן שברה שוב את השיא ברמת הארגון וסיפקה את הביקושים הכבדים בקלילות ובמקצוענות, כאשר כל אחד מעובדי הקונצרן יודע היטב את מלאכתו ומתפקד כחלק ממכונה משומנת. גם 'ממלכת הפיצה' מבית היוצר של משפחת יום טוב, התארגנה מבעוד מועד תוך שימוש בלוגיסטיקה מתוחכמת. בעזרת מכשירי הקשר הגיעו הפיצות החמות הישר מתנורי האפייה אל פיותיהם של הלקוחות הממתינים, מבלי שיאבדו חס ושלום את פריכותן בדרך. ברקע שמענו את שירי סעד מתנגנים ושוב נזכרנו בעיבודיו ולחניו המוצלחים של רועי גולן לדיסק שיצא בשנה שעברה לרגל יום ההולדת ה-65. כטוב ליבנו פנינו לשמוע את המופע האינסטרומנטלי המיוחד של להקת "נומאי קונספקט" אותה הוביל אמן החלילים איציק לוי. קודם המופע כיבד אותנו ראש המועצה בנאום חס היוצא מן הלב, תוך רמיזה קלה כי היה שמח לו היינו שותפים קצת יותר באירועים המשותפים ליישובי המועצה. להזכירכם מקהלה משותפת כבר יש.. לאחר מכן עלה אהרליה ברט ונשא את ברכתו השזורה ברטרנספקטיבה והומור מקומי-קליל. במהלך המופע ניגן האמן במגוון עצום של חלילים הלקוחים מתרבויות, ארצות ותקופות שונות. כשניגן בחליל הסיני שהיה עטוף בחלקו בנייר אורז, את שירו של לאונרד כהן - "הללויה", ארעה תקלה והצליל נתקע. איציק הסביר כי הנייר ספג את הלחות והתרומם קלות- על זה נאמר "הנייר סופג הכל".. נהנינו ממופע מקורי שהצליח לשלב מגוון יצירות שעל אף מרחקן התרבותי- היסטורי- גיאוגרפי, הפכו ליצירה אחת מושלמת וסוחפת. יישר כח לוועדת תרבות- שוב העזתן והצלחתן! נציין כי במהלך המופע עלו כמה זאטוטים על הגזוזטרה שמעל לבמה הניפו ידיים והפריעו לקהל להתרכז במופע, עד שהורדו משם על ידי מבוגרת אחראית, בשעה שהוריהם צפו בניחותא במופע. נזכיר את משפטו האלמותי של יאיר לפיד: "ישנו גוף אחד ויחיד שאחראי על הילדים - קוראים לו ההורים שלהם"..

ביום ששי - קיבלנו את השבת בצוותא על הדשא עם ההרכב המוסיקלי המקומי אליהם הצטרף שי אגמון בחליל ובשירה. ניתן היה לחוש התעלות רוחנית-קהילתית בצל האילנות בעוד החמה מבצבצת מביניהן. תודה לוועדת דת על המקוריות היזמה והארגון. תודה להרכב המוסיקאלי ולימלך הזמר של הקיבוץ הדתי- אביב קסט, שהולך ומשתבח מהופעה להופעה.

בשבת - שמענו שיעור פרשת שבוע מרתק מאת שרגא בראון- ד"ר למחשבת ישראל, איש חינוך וידידו של גדי סמואל. דנו בציטטה מדברי בלעם בפרשה: "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל..". - האם ניחושי העתיד וחוקי המזלות חלים על עם ישראל כשאר הגויים? ובכן, מוסכם כי ל'עם הבחירה' חוקים וכללים משלו. כשהוא צריך להתיעץ בנושא העתיד או להתערב בחוקי הטבע - שמור לו ערוץ פנימי ובלעדי וכן אנשי תקשורת מהמעלה הראשונה הניזונים ישירות מהמקור. בשיעורו של הרב ארי אחה"צ עסקנו בדבקות בה' ומחויבותם של החכמים. אנו, האנשים מן השורה החפצים לדבוק בה', מצווים לעשות זאת באמצעות התחברות אל החכמים בכל דרך אפשרית ובכך לאמץ את מנהגייהם ודרכם. מצווה זו מגלגלת על תלמידי החכמים מחויבות כבדה. במשנה תורה לרמב"ם, הלכות דעות פרק ה' - מובא ממש פרק העוסק ב'נימוסים והליכות' עבור האליטה התורנית. אפילו משה רבנו- הגדול באדם, מעד בנושא זה כשאבד את סבלנותו מול העם הצמא למים, זרק משפט: "שמעו נא המורים..". ונענש. שוב חזרנו בדרך קבע אל נושא הרבנות הראשית. על כך נאמר- "ויודום אהרן"..

ביום ראשון - בצהריים, יצאו בני כיתה ט' והצטרפו לשאר חבריהם בני הקבוץ הדתי- להקמת יישוב בנוסח "חומה ומגדל". עם דמדומי השקיעה יצאה הקבוצה מעלומים לעבר היעד והקימה במו ידיה- בן לילה, נקודת יישוב חדשה בנגב המערבי.

ביום שני - עם אור ראשון הונף הדגל מעל נקודת ההתיישבות החדשה, נערך טקס מרשים ותפילת שחרית נישאה בגאון. כתבתנו לענייני מאחזים- אופיר אש, מדווחת: "הקטע המרגש היה ברגע שהנפנו את המגדל אל על בכוחות משותפים..". הייתה זו צורה מקורית ומאתגרת לשחזור ההיסטוריה, מבלי להסתפק רק בתיאוריה.. בחלק מהתגובות לידיעה שפורסמה באתר 'ערוץ 7', יצאה קריאה לאפשר להם להמשיך ולבנות יישובים.. והיה מי שהביע פליאה: "כל כך צעירים וכבר בונים יישוב?"..

ביום שלישי - י"ז בתמוז, נכנסנו ל'נוהל צומות' החדש, בהתאם להחלטת האסיפה. ארוחת הבוקר לא הוגשה, ארוחת הצהריים צומצמה ותפילת מנחה קיבלה מעמד מרכזי - ציבורי, עם חיזוק של שיעור בנושאי היום. בתום הצום אור ליום רביעי ניסתה חבורת פורצים לחדור לכלבו. האזעקה פעלה, המזימה התגלתה, השומר הוזעק, הפושעים הסתתרו ומיד לאחר שנעלמו - הגיעה המשטרה וחקרה. בכלבו לא נמצא חוסר כלשהו - ממש השגחה פרטית! - אולי בזכות ההחלטה שקבלנו על עצמנו להחמיר קצת יותר בימי הצומות?.. בכל מקרה נודה ליגאל בן דוד העובד בגד"ש, שגילה ערנות מופלאה לקראת סוף האשמורת השלישית של הלילה- יישר כח!

יום קימחאן

ביום חמישי כ"ו בתמוז תשע"ג (4.7.13)

יום הזיכרון לידידיה כהן ז"ל

בשעה 17:45 במועדון לחבר

- לימוד משניות

- שיעור של נועה לאו

הנושא: "מפני תיקון העולם".

תפילת מנחה לאחר השיעור

בשעה 16:30 עליה לבית הקברות

נר זיכרון-

(תשמ"ה)

(תשע"א)

(תשס"ח)

(תשמ"ד)

(תש"ח)

(תשנ"ד)

י"ז תמוז- יום נפילתו של בנו יאיר פרוכטר ז"ל

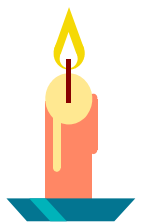
י"ח תמוז- יום פטירתה של חברתנו אסתר רון ז"ל

כ"ד תמוז- יום פטירתו של חברנו אריה קרול ז"ל

כ"ו תמוז - יום פטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל

כ"ז תמוז- יום פטירתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל

כ"ז תמוז - יום פטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל

תחרות שחמט

ביום חמישי שעבר, י"ב בתמוז, התקיימה תחרות שחמט לזכר אבי, יהודה שלמון ז"ל, במועדון קיבוץ גבים, ביוזמתו הברוכה של אריה קוצר חבר ק. גבים, המרכז את פעילות השח בשער הנגב.

כבר שנים רבות, בכל יום חמישי, נפגשים חברי חוג השחמט מהאזור, משחקים בינם ובין עצמם, ולפעמים יוצאים גם לתחרויות במסגרת ליגת השחמט. אריה הוא הרוח החיה העומדת מאחורי פעילות זו, ואפשר לומר שבשביל אבא שלי היה זה ערב "קדוש", כשהמתכון הקבוע היה כזה: בימים בהם למד בהרצוג, היה מגיע הישר מהלימודים למועדון השחמט, ובימים בהם לא למד, היה אחד מבני המשפחה מסיע אותנו. אריה קוצר היה דואג תמיד להסיעו חזרה הביתה, כשבזמן הנסיעה מתקיימות שיחות על פרשת השבוע, ועוד נושאים תורניים אחרים, שכן אריה מלבד היותו שחקן שח מצוין, הוא גם בקי מאוד בתנ"ך, ובמסגרת אוניברסיטת ב"ג, הוא עשה עבודת מאסטר על מילים יחידאיות בספר שמות.

בעבר, התברך קיבוצנו בשחקנים רבים ומוכשרים ופה ושם התקיימו תחרויות מקומיות, שלא לדבר על התחרות היומיומית בשעות אחה"צ בין יהודה ברט ויהודה שלמון, ז"ל.

ומי לא זוכר את התחרות הקבועה בתשעה באב, כשגם חברים שעזבו את סעד הגיעו במיוחד לאירוע? אכן, היו ימים, אך גם הם חלפו כבר לפני שנים. חלק מהשחקנים עזבו את הקיבוץ, חלקם הלכו לעולמם, ולכן המסגרת של משחקי השח של "יום ה", היתה כמעט האפשרות היחידה של אבי לשחק מול אנשים, שכן האפשרות השניה והשכיחה יותר היתה משחק מול המחשב. לעיתים "הצילו" אותו גם הנכדים, שלמדו ממנו את רזי המשחק, והיוו עבורו שותפים נאמנים ויריבים אמיתיים.

ובכן, לתחרות לזכרו בגבים, הגיעו 18 אנשים מהאזור, רובם מבוגרים, אך היו גם כמה ילדים ממש צעירים (כתות ד' - ה'), וכן 2 מבני-אחיה וליחי. בתחילת הערב נאמרו דברים קצרים לזכרו ולאחר מכן חולקו השחקנים לקבוצות ולתחרות של שח-בזק (משחק לפי זמן, כשלכל מתמודד יש 15 דקות למשחק). על שלחן עמדו להם 5 גביעים לזוכים בתחרות, כשלידם צילום של יהודה בעת משחק שח, תמונה שצולמה ע"י אחד מחברי החוג, שנפטר זמן קצר אחריו תוך כדי משחק במסגרת החוג.

בסיומו של הערב הארוך, ולאחר שנערכו 5 סבבים ראשונים של תחרות, הוענקו 5 גביעים שהונפקו לכבוד אירוע זה (3 גביעים ל-3 המקומות הראשונים; 1 לנער המצטיין וגביע נוסף לגמלאי המצטיין). אמנם נכדיו של שלמון, שחקנים חובבים כשלעצמם לא זכו, אך עצם השתתפותם בערב זה בוודאי גרמה לסבא שלהם נחת רוח גדולה בשמים.

איכל היאן

חילופי דברי'

השבוע סיימה את עבודתה שוהם קבלן באחזקת המועדון ואנחנו מודים לה על תרומתה!

החל מהשבוע הקרוב תחל אפרת פראווי לטפל במועדון.

אפשר לפנות אליה לצרכים השונים, בתקווה לשרות טוב ומועיל.

בני' אינג'לרד - אשפי' און

**דברים שאלה דרורית וייס - מנהלת החטיבה בבית הספר דעת
לראש מסיבת סיום לתלמידי כיתה ט'**

ערב טוב לכל הנוכחים - הרב שמעון אמור מפקח ביי"ס, יחזקאל, הורים, מורים ותלמידים יקרים עד מאד.

הערב אתם מסיימים פרק ארוך של תשע שנות לימוד בבית הספר היסודי ובחטיבת הביניים שלנו ויוצאים לדרך חדשה.

בשיחת הסיכום המסורתית שקיימנו אתכם, חזרתם כמה פעמים על כך שאתם מעריכים מאד את דרכו החינוכית של בית הספר והייתם רוצים שנשמר את הדרך הזו גם עבור הבאים אחריכם. כשביקשנו מכם להסביר מהי הדרך הזו, התקשיתם לתת לה מילים ורק חזרתם על כך שלמשל מותר ללכת כאן במכנסיים. היה גם מי שאמר, שהדרך של בית הספר היא "משהו באמצע כזה", וכדאי לדעתו שלא נשתנה. אני יודעת שאתם צעירים מכדי להמשיג או להגדיר את דרכו הייחודית והחינוכית של בית הספר, אך ברור לי שגם ללא מילים ספגתם מן ההווה המיוחדת של המקום הזה והדברים חלחלו אליכם פנימה.

זאת הזדמנות לומר שבית הספר שלנו מחנך לחיים של תורה עם דרך ארץ. נאמנות ומחויבות מלאה לעולם של תורה ומצוות, יחד עם מעורבות בחיי העולם הזה ובטוב שיש לו להציע. מתינות איננה פשרה בבית ספרנו אלא אידיאל. צניעות איננה רק בבגד אלא במהות החיים, והמפגש עם העולם הגדול איננו רע הכרחי אלא דרך המאפשרת לנו ללמוד ולהרחיב את עולמנו.

אנו מודעים לכך שזוהי תפיסת עולם מורכבת המחייבת התמודדות יומיומית, שהרי רוחות עזות מנשבות בעולם שסביבנו. לעתים אלה רוחות של יצירה, של תרבות ושל ערכים, אך לעתים אלה רוחות פרצים של עיסוק מוגזם בחומר ובגוף, של תרבות נמוכה ושל רדידות מחשבתית. כאנשים בעלי בחירה איננו מוכנים לוותר על זכות הבחירה, ואנו נדרשים להכריע כל העת בין רוח לרוח, ובין קבלה לדחייה של רעיונות ושל ערכים.

אני מאחלת לכם בצאתכם מבית הספר שתפתחו חלון אל העולם, אך שתדעו להרכיב עליו רשת מסננת. שתעדיפו תמיד את הצנוע והפשוט על פני הראוותני והנוצץ. שתהא בכם אהבת תורה ויראת שמיים, ויתקיימו בכם דברי הנביא מיכה המצויים בהפטרות השבת וממצים כל כך את דרכנו: "הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוך".

בשם צוות המורים והתלמידים אני מבקשת להודות בראש ובראשונה למפקח שלנו הרב שמעון אמור, שתרומתו העצומה לבית הספר לא תסולא בפז. על ההכוונה החינוכית, על הרוח הגבית ועל הדאגה הכנה לכל תלמיד ותלמיד, תודה.

שנית, אני מבקשת להודות ליחזקאל, שמבחינתי כאילו עומד כאן לידי, על השותפות היומיומית בעשייה, על הענווה המאפשרת, ועל הידע והניסיון הרב שרק בזכותם מתנהל בית הספר על מי מנוחות.

לתמר, שנענתה לאתגר הלא פשוט של לקיחת כיתה חדשה בשנת הסיום שלה, והובילה אותה בכל המשימות במסירות ובאחריות מעוררת הערכה. אם חשבתם שאישה יכולה לעשות שני דברים בבת אחת, תחשבו שוב. תמר יכולה לעשות חמישה דברים בבת אחת, וכולם ייצאו פיקס! תודה רבה תמר על ההשקעה העצומה.

לכל צוות המורים של חטיבת הביניים שזכות גדולה היא לעבוד עם כל אחד מכם. תודה רבה על העבודה המאומצת בכל הכיתות לאורך כל השנה.

ולכם ההורים, תודה על השותפות ועל האמון, יהי רצון שתהיה לכם נחת רוח ושמחה בהמשך גידול ילדיכם בשנים הבאות.

– "ארכיט קרוב" –

מעצון (מקו) אף צמי

בנס fe חדוה ויהודה אף צמי

משתתפים: שמקו (46) שרית

וילדיהם: זור (24) שחר (11).

גרים כבר כשמונה שנים במודיעין.

פרקי אבות, שמקו:

יהודה - נולד בסלובקיה למשפחה חסידית גדולה שרובה נספה בשואה. עבר את אושוויץ ומחנות העבודה והגיע ארצה, דרך קפריסין, באניית המעפילים "תיאודור הרצל" בשנת 1947. הצטרף לסעד (התחתית) ולחם שם במלחמת השחרור. בתחילת שנות ה-50 יצא מטעם בני עקיבא לשליחות בדרום אמריקה וקצת אחרי שחזר מהשליחות לסעד נפגש עם אמי "במקרה" בסמינר בבית עגנון בירושלים. יהודה עבד לאורך השנים בלול ובשיווק במפעלים האזוריים בשער הנגב - עוף קור ותפוגן. בנוסף הקים וטיפח בזמנו "הפנוי" את **גן הקקטוסים** בכניסה לקיבוץ, היה פעיל בתחומי התרבות במשק, השקיע רבות בהנצחת השואה וקרובי חברי המשק שנרצחו שם. נודע תמיד במשק כ"חסיד" שאוהב לשיר ניגונים חסידיים, לרקוד וללגום כוסית טובה. בשנים האחרונות עם הדרדרות בריאותו הוא מאושפז במוסד סיעודי.

חדוה - נולדה, גדלה והתחנכה בקיבוץ טירת צבי שבעמק בית שאן. לאחר השירות הצבאי ולאחר שהתחתנה עם אבא הגיעה לסעד (החדשה והלא מפותחת לעומת טירת צבי). הם הקימו משפחה וזכו לארבעה בנים ושתי בנות (שייקה, שמוליק, אתי, שאול, שמקו וריקה). חדווה עבדה שנים רבות במטבח ואח"כ שנים רבות בטיפול בפעוטות. בשנים האחרונות היא פצחה ב"קריירה שלישית" בקיבוץ בעבודתה בהנהלת החשבונות.

פרקי אבות, שרית:

יונה - נולד במוצול שבעירק ועלה לארץ עם הקמת המדינה והצטרף לחצר סבו חכם זכריה בירושלים. הקים משפחה עם אילנה וזכו לשלושה ילדים (רוני, שרית ויוסי). יונה עבד שנים רבות במשרד התחבורה והיה מנהל משרד הרישוי בנפת שכס וביו"ש. בזכות שליטתו הרחבה בשפה הערבית המדוברת והכתובה תרם רבות בתרגום ואף שידר את תכנית הרדיו 'אור ירוק' בקול ישראל בשפה הערבית. לאחר שפרש עבד בעבודה אדמיניסטרטיבית באוניברסיטה העברית. כיום כפנסיונר הוא מתנדב בהדסה כמתורגמן רפואי ושוקד על הוצאת ספר פתגמים ערבי-עברי.

אילנה - נולדה ברבט שבמרוקו ועלתה בעליית נוער בתחילת שנות החמישים לארץ. עברה ימים קצרים במחנה עבודה ב"סעד" והצטרפה למשפחתה, שהגיעה בינתיים, לירושלים. לאחר הנישואים עבדה במשך שנים רבות בחנות הבגדים הירושלמית המפורסמת "שיק פריז". אילנה ויונה חיים כיום בישוב הקהילתי הר אדר.

רק על עצמי לספר ידעתי:

שמקו - גדלתי בסעד, בהלנה המשותפת. למדתי בתיכון ביבנה כמו כל בני גילי. בצבא הייתי בחיל השריון (חטיבה 7) וסיימתי כמ"פ (גם שנים רבות אח"כ במילואים). אחרי טיול ארוך הגעתי לירושלים שם למדתי לתואר ראשון ושני בסוציולוגיה והתמחיתי כיועץ ארגוני, במקביל עבדתי במוסדות טיפול לנוער וילדים עם הפרעות נפשיות. במסגרת סדנה שהנחיתי פגשתי את שרית. גרנו בתחילה בהר אדר ואח"כ עברנו למודיעין. כבר שנים רבות אני עוסק כעצמאי

בייעוץ ארגוני והנחיית קבוצות. בשנים האחרונות אני עוסק הרבה בהנחיית בתי מדרש מתחדשים ופיתוח מנהיגות יהודית- פלורליסטית. פעיל במודיעין בתחומי תרבות יהודית וקשר עם יהדות התפוצות (שותפות 2000). בימים אלו אני משלים תואר שני נוסף במדעי היהדות (מכון שכטר).

שרית - גדלה ולמדה בירושלים בבית הספר "רנה קאסן" ובצופים. שירתה בצבא כמדריכת חי"ר ונישאה ליואב וילדה את דור. זמן קצר לאחר שנפרדו נפגשנו אנחנו.... למדה נטורופתיה ותזונה טבעית. עובדת כיום כמנהלת הדרכה בחברה לבטיחות בתעשייה.

אנחנו חברים ופעילים בקהילת "אחוה" - קהילה מסורתית שוויונית בעיר (שרית- גבאית ואני חזן או נותן דבר תורה מפעם לפעם). שרית פעילה בוועדת מורים בבית הספר הדמוקרטי.

הילדים:

דור (24) לומד כיום בשלוחה של אוניברסיטת "בן גוריון" באילת בשנה הראשונה במסלול הנדסה. עובד כמאבטח בשדה התעופה באילת.

שחר (11) לומד בבית הספר הדמוקרטי במודיעין. מתאמן ב' קונג פו' ולומד בתוכנית העירונית למצטיינים.

הקשרים עם סעד:

אישית אני זוכר באהבה וגעגועים את הקיבוץ "של פעם" - את חברת הילדים, המרחבים, הגיוסים. אני גאה במקום בו גדלתי ובטוח שהוא השפיע לא מעט על מי שאני היום בכלל ובתפיסת היהדות- הפתוחה והליברלית- בפרט. כמשפחה אנו מאוד אוהבים לבוא לסעד. בשבתות נהנים מהשקט המופלא ומאוירת השבת הכה נוכחת. גם הילדים תמיד אהבו ואוהבים להגיע לקיבוץ- לדשאים, הבריכה....

"אני מאמין" שלנו: שרית באה מבית מסורתי ואני מגדיר עצמי לעיתים כ"דתי לשעבר, חילוני לשעבר ויהודי בהווה". המסורת והיהדות חשובים לנו מאוד בבית ובחיי הקהילה.

אני פועל הרבה, כמנחה וכמתנדב, ורואה עצמי שותף מחויב ליצירת תרבות-ישראלית-יהודית-מתחדשת ופלורליסטית המחוברת ומנהלת דיאלוג עמוק ומשמעותי עם המורשת ועם יהדות התפוצות, מאפשרת גוונים יהודיים שונים לבוא לידי ביטוי ושומרת כל עת על יחס הגון וסבלני ל"אחר" - הגר, הזר, העובד הזר. וכן כלפי שכנינו הפלסטינים, שותפינו מכורח הגורל או רצון האל, בכברת ארץ זו.

כיאיון ואריכה, זכהה מרט ישראל

הי?? הוצ החופש !!!

הורים וילדים יקרים, ביום חמישי הקרוב משעה חמש וחצי - נקיים פעילות להורים וילדים ב...משק הילדים!

נקבל בשמחה את פני האיילים החדשים, נכין עשיות וכמובן גם פיתות.

הביאו אתכם ארוחת ערב לפיקניק ובואו בכיף לבלות איתנו.

להתראות, צוות משק: מלכי, מריט, רוני ורחלי

לידיעתכם - בימי שלישי וחמישי בבקר משק ילדים יהיה בע"ה פתוח בבוקר.

רצוי מאוד לעודד את הילדים שמחפשים תעסוקה לבוא ולקחת חלק בפעילות השוטפת במשק.

בשבוע של כ"א באב 1/8-28/7, בזמן שתהיה גם קיטנת איל"ן-

נקיים את ההפנינג המסורתי - כדאי להזמין נכדים!

ה צ י ן / ה מ צ א כ

היסטוריונים נוהגים (ונהנים) לכנות בשמות נאים ובכינויים יפים את התקופות השונות בהיסטוריה. לאחרונה, מקובל לכנות את תקופתנו כעידן הטכנולוגיה, או הרובוטיקה וכדומה. אנסה אף אני הקטן את כוחי במציאת כינוי נאות לתקופתנו – וההצעה שלי היא: עידן המזעור.

בני דורי זוכרים בוודאי את מכשירי הרדיו האימתניים בגדלם, שנצטמצמו לפני כ-40 שנה לטרנזיסטורים קטנטנים, שנכנסו בקלות לכיס. המחשב הראשון שנבנה במכון וייצמן, מילא חדר לא קטן. אף מכשירי הטלפון הניידים הראשונים, היו גדולים וכבדים כמו מכשירי קשר צבאיים. כיום, הישג טכנולוגי נמדד – בין היתר – ע"פ גדלו, או יותר נכון: קטנו. ראו למשל את ההמצאה (הישראלית) הנקראת: החסן נייד, ובלעז: דיסק און קי – אשר לפי עדותם של מדענים אמריקנים "שברה" את השוק של המצאה אחרת: חולצות בעלות כיס גדול מספיק להחסנת תקליטור (דיסק)...

לאחר שהנקודה הובהרה, אני מגיע לנושא החשוב באמת, לעניות דעתי. כוונתי לשאלה האם ההישגים הטכנולוגיים (ובשנים האחרונות פרצה לתודעתנו גם הננו-טכנולוגיה, אהבתו החדשה של נשיאנו שבעוד כחדשיים ימלאו לו 90 שנה...) – ובכן, האם הטכנולוגיה משפיעה לא רק על הנוחות שלנו, אלא אולי גם על התכונות שלנו?

מקובלנו, שבדורות האחרונים התחזקה התפיסה הרואה את האדם במרכז. אין זו דעה חדשה, כמובן – אך בתקופתנו תופסת היא מקום חזק יותר בתודעתנו. במיוחד בולטת תכונה זו, בנאומים של אנשי פוליטיקה המדגישים שוב ושוב את פועלם ויכולותיהם – ולא רק בנאומי בחירות. יש עיתונאים הסופרים בכל נאום של איש ממשל – את מספר הפעמים בו הוא הזכיר את המילה: אני. לפעמים זו ממש תעודת אניות...

ומדוע זה קשור לעניין המזעור? כי כאשר האדם רואה את עצמו כחזות הכל – מתגמדים כל האחרים לעומתו, ע"פ כללי המזעור.

ואם חשבנו, שאנשים מבוגרים ושמרניים כגדולי תורה – מחוסנים מחליי הטכנולוגיה והמזעור, באו לאחרונה דבריו של אחד מגדולי התורה על הרב דוד סתני להוכיח לנו, שאין כנראה אדם שאינו מושפע מחידושי הטכניקה... וגם מי שידוע בוודאי בעל פה את כל הספר "שמירת הלשון" – לא תמיד נוהג על פיו.

הכותב בצער ובכאב

ח נ נ / ד ו ל ן

למראית ולישראל שריד
מלא טוב להולדת הנין
נכד לעידית ולצוני שריד
בן לעינה ולעלמה שריד

לנאמי וליצחק רסיסל
מלא טוב להולדת הבת
נכדה לעידית ולצוני שריד
נינה למראית ולישראל שריד

שעות פתיחת המריכה בחופש החדול

החל מה-1 ביולי

שימו לב לשינויים! מומלץ לגזור ולשים על דלת המקרר בגובה העיניים

ימים ב', ד'

6.30-7.30 שחיינים מעורב
7.30 – 8.30 שחייניות נשים
10.30 – 12.30 משפחות
14.00 – 17.15 משפחות
17.15 – 18.15 נשים
18.15 – 19.15 גברים

ימים א, ג, ה

6.30-7.30 שחיינים מעורב
7.30 – 8.30 שחייניות נשים
10.30 – 12.30 משפחות
14.00- 15.00 נשים
15.00 – 16.00 גברים
16.00 – 18.00 משפחות
18.00 – 19.00 שחיינים
19.00 – 20.00 משפחות

יום ו'

6.30 – 7.30 שחיינים גברים
7.30 – 8.30 שחייניות נשים
10.30 – 12.30 משפחות
13.00 – 14.00 נשים
14.00 – 15.00 גברים
15.00 – 18.00 משפחות

צא אחריות הורית

ביום חמישי שעבר חגגנו ביחד את חג המשק. התגובות לאירוע כולו היו מאוד טובות ומפרגנות ועל כך תודות ... בהזדמנות זו תודה לכל השותפים בעשייה של אירוע גדול שכזה.

אנשים רבים מאוד ציינו את העובדה שהפריעה להם מאוד התנהגות הילדים בזמן המופע. בכל שנה אנחנו מתלבטים מחדש איך לציין אירוע זה. לנו (המתכננים את האירוע) חשוב מאוד שחג המשק יהיה חג של כל הקהילה מגדול ועד קטן.

קשה מאוד למצוא מופע שיתאים לכל הגילאים ויעניין ילדים צעירים ואנשים מבוגרים. בד"כ האירוע מתקיים על הדשא כך שלא יהיה צפוף, שיוכלו קצת לזוז ושי"הרעש" יתפזר. עם זאת אין זה מתפקידנו להיות אחראים על התנהגות הילדים.

לא ברורה לנו התפיסה כי בזמן מופע, הילדים יוצאים מאחריות הוריהם ורשאים להשתולל ולהתפרע. ולכן אני פונה אליכם הורים יקרים לילדים צעירים, שימו לב, קחו אחריות דברו עם הילדים לפני והושיבו את הילדים לידכם. כך נוכל להמשיך ולקיים אירועים משותפים לכל הקהילה, לכבד את האומנים שמגיעים אלינו ולכבד את שאר האוכלוסייה שבאה ליהנות מערב תרבותי. ואז כולנו נצא נשכרים ושמחים .

1. תרבות

פרויקט: 'אח שלי גיבור'

מטרת הפרויקט היא לאפשר לצעירים בעלי תסמונת דאון לחוות את החוויה הישראלית של טיול תרמילאים, על כל היבטיו האתגריים והחברתיים. מטרת הפרויקט היא להגביר את המודעות לצעירים בעלי תסמונת דאון, ייחודם ויכולותיהם החברתיות יוצאות הדופן. הפרויקט יסוקר על ידי אתר mako ומתוכנן לצאת לפועל באוקטובר הקרוב.

הפרויקט התחיל כיוזמה של אנוש קסל, שיצא עם אחיו, חנוך, לטיול של "אחרי הצבא" של שמונה ימים להרי ההימאליה. כשחזרו החליטו להוציא טיול זהה לפועל- עם זוגות נוספים כמותם.

קבוצת האחים הנוכחית התגבשה בעזרתה של עדה עוז, מנכ"לית ית"ד. הקבוצה שהתגבשה היא איכותית ומרגשת, מורכבת מעשרה זוגות אחים ואחיות מכל רחבי הארץ, קיבוצניקים, עירוניים חילונים ודתיים. הקבוצה החלה בהכנה של טיולים מאורגנים ברחבי הארץ וכן פעולות אתגריות על מנת להכין את חברי הקבוצה לטיול הגדול. הטיול מיועד לצאת באוקטובר הקרוב, לטרק ארוך ומורכב בהרי ההימאליה שנקרא "אנה פורנה". בין חברי הקבוצה נמצאים גם דן ויהודה לב.

לכל המעוניינים לקחת חלק, יש אתר מקסים ונוח לתפעול שמאפשר ללמוד עוד על הפרויקט ולעזור להוציאו לפועל הקישור לאתר הוא: <http://www.mimoona.co.il/Projects/1075>

ולרציניים עוד יותר, יש לקבוצה דף בפייסבוק שנקרא: "פרויקט אח שלי גיבור", בעברית שמכיל קטעי וידיאו וקריאה אודות הפרויקט והטיולים שכבר נעשו.

חזון הפרויקט הוא שמסע זה יסלול את הדרך לקבוצות נוספות של בעלי צרכים מיוחדים אשר ייקחו חלק בחוויה הישראלית הזאת.

להתאגדות נוספת, תמיכה והסמכים - מולמניס לפנות לעדן ויהודה לב בטלפון 0547550004

מי יעלה בהר ה'?

כהמשך לשיעור בליל יום ירושלים ולקראת ימי האבלות על חורבן בית המקדש, מתוך רצון לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אנו מארגנים עליה מסודרת למקומות המותרים בהר הבית בליווי הדרכה.

מוזמנים להשתתף גברים ונשים (להוציא רווקות). העלייה מתוכננת ליום ראשון, ז' באב (14.7), השכם בבוקר בהדרכתו של הרב יצחק לוי (ר"מ בישיבת הר עציון ומרצה במכללת הרצוג).

העליה מותנית בהשתתפות בשיעור ההכנה של הרב ארי שיעסוק בהלכות מורא מקדש, קדושת המקום, דיני טבילה וקריעה, ובקיום ההלכות הרלוונטיות.

לפרטים נוספים והרשמה (עד יום שלישי, כ"ד בתמוז 2.7) נא לפנות ל: **עודד פרידמן 050-2429705**

הרב ארי 054-6878052

"כי ירושלים אמנם תבנה כשיכספו בני ישראל לה תכלית הכוסף עד שיחוננו אבניה ועפרה" (ר' יהודה הלוי)

דוח המלכ"ר - מאסיפת 'אגודת המתיישבים' (מספר 3 תשנ"ה 15)

אני מתנצל על האיחור בדיווח, שכך או אחרת נפל בין הזמנים והבעיות (עבודה חו"ל וכדומה) ואני מקווה שגם הפעם תתאמת האמרה "מוטב מאוחר מאשר אף פעם לא"

באסיפה זו שנכחו בה שוב מספר לא גדול של חברים נדונו הסעיפים הבאים:

1. **אישור הרכב הנהלת הגיל הרך** - ההרכב שכולל את שושי - רכזת הגיל הרך, רחלי לנדאו, דניאלה ג'קסון, חמוטל אבן חן, שושנה צרפתי, ענת אש ואשר רוטנברג, אושר ברוב קולות כזכור ההרכב כבר הוצג באסיפה קודמת, והאסיפה ביקשה להוסיף עוד חברה/ה בגיל הביניים, עם ניסיון ונגישות למערכת הגיל הרך, ולכן צורפה להנהלה ענת אש, בנוסף להרכב שכבר הוצג בעבר. אנחנו מאחלים כמובן להנהלה עבודה חינוכית פורייה.
2. **אופיים של תעניות ציבור** - הסעיף הזה הוגש לציבור, בעקבות דיון שנערך ב ט' באב תשע"ב. התחושה שעלתה מהדיון הייתה, שיש לשוות לתעניות הציבור אופי מתאים, ושונה "מסתם יום של חול" שבו חלק מהאנשים צם, וחלק אחר איננו צם, ואשר על כן חדר האוכל פעיל וכדומה. בני גינזברג בשם וועדת דת הציג את ההצעה, שעיקרה:

- א. בתעניות ציבור יהיה חדר האוכל סגור לארוחת הבוקר.
 - ב. ארוחת הצהריים תהיה בעלת אופי צנוע מהמקובל.
 - ג. תתקיים תפילת מנחה מרכזית אחת ובסמוך לה יאמרו דברים מענייני הצום, נשמעה בקשה לא לקיים ביום הצום את מניני השדה (שטיבלאך).
 - ד. הגורמים השונים יעשו מאמץ, בדרכים שונות, לפעול גם בתחום הלימוד ביום זה.
 - ה. תינתן במה להעלאת נושאים חברתיים לטיפול מיד.
- סוף דבר ההצעה התקבלה, והיא כבר חלה ביום י"ז בתמוז שזה אך חלף לו.

3. **הקראת שמות באזכרת נשמות** - לפני כ 7 שנים שונה הנוהג שהיה נוהג אז בקהילתנו, והוא להקריא את שמות הנפטרים בשמם המלא ובשם הוריהם, בחלוקה מסודרת בשלושת הרגלים. ההצעה שהתקבלה אז הייתה לחדול מהקראת שמות, ולעבור לנוסח שהתקבל שמזכיר ללא שמות את ההורים, החברים ובני החברים שהלכו לעולמם. לאורך השנים מאז שונה הנוהל, היו שהביעו אי נחת מהנוהל שהתקבל, ולטענתם יש בכך חמצה קהילתית, של מסורת ושמירתה, תוך אזכרה בשם, של אנשים שהיו חלק מהנוף האנושי של סעד. באחרונה נדרשה לכך וועדת דת, וזו הגישה את המלצותיה לדיון בהנהלת האגודה.

בפני הנהלת האגודה הונחו שלוש הצעות, האחת הייתה להישאר בנוהל הנוכחי, השנייה הייתה הצעתה של שושנה עברון, להזכיר בשבת הסמוכה ליום הזיכרון, את האנשים שהלכו לעולמם בשבוע שלאחר מכן, בנוסח כפי שמקובל בקהילות איטלקיות שונות. ההצעה השלישית הייתה של הרב ארי, שהמליץ על אזכרה בשם מלא ביום הכיפורים של שמות חברי הקיבוץ ובני הקיבוץ (ואף הביא לכך אסמכתאות במנהגים קדומים), ומאידך בימים אחרים, להמשיך בנוהל הקיים.

אחרי דיון ארוך שבו אף עלתה ההצעה לחזור לנוהג הישן שלפני 7 שנים, התקבלה המלצת הרב, תוך שסוכם שמתפללים שיבקשו זאת, יוכלו בשבת הסמוכה ליום הזיכרון של יקיריהם, להזכירם בנוסח כפי שושנה הציעה.